

Sygn. akt III A Ua 2133/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku F. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 12 lipca 2013 r. sygn. akt VII U 513/13

I. oddała apelację,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 120,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 lutego 2013 r. ZUS Oddział w W. przyznał F. D. prawo do emerytury od 1 września 2012 r., lecz świadczenie zawiesił z powodu kontynuowania przez ubezpieczonego stosunku pracy.

Wskutek zaskarżenia decyzji sprawę rozpoznał Sąd Okręgowy w Świdnicy, który wyrokiem z 12 lipca 2013 r. zmienił decyzję w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu podjąć wypłatę emerytury wnioskodawcy od dnia jej przyznania, tj. od 1 września 2012 r. Sąd stwierdził także odpowiedzialność organu rentowego na dzień wydania decyzji.

Podstawą rozstrzygnięcia były niżej przedstawione ustalenia faktyczne oraz ich prawna ocena:

F. D. 10 września 2012 r. złożył wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączył kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych wraz ze świadectwami pracy, w tym świadectwem pracy z 24 sierpnia 2012 r. potwierdzającym, że stosunek pracy wnioskodawcy z dotychczasowym pracodawcą ustał 24 sierpnia 2012 r. W dniu 27 sierpnia 2012 r. strony ponownie zawarły umowę o pracę. Zaskarżoną decyzją organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury i jednocześnie zawiesił świadczenie z powodu kontynuowania przez niego zatrudnienia. Organ rentowy nie uznał rozwiązania stosunku pracy wnioskodawcy na podstawie przedłożonego przez niego świadectwa pracy z 24 sierpnia 2012 r., albowiem pracodawca nie zgłosił w Kompleksowym Systemie Informacyjnym ZUS-u wyrejestrowania wnioskodawcy z ubezpieczeń społecznych z dniem rozwiązania umowy o pracę.

Wnioskodawca zaskarżył decyzję o przyznaniu emerytury, domagając się ustalenia daty początkowej jej wypłaty na dzień wydania decyzji .

W tym stanie Sąd stwierdził, że z chwilą rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą wnioskodawca spełnił wszystkie warunki do nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisu art. 27 ust 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Okoliczność rozwiązania umowy o pracę potwierdzona została świadectwem pracy z 24 sierpnia 2012 r. i nie była przez organ rentowy kwestionowana. Fakt, że z dniem 24 sierpnia 2012 r. pracodawca nie wyrejestrował wnioskodawcy z systemu ubezpieczeń społecznych pozostaje bez wpływu na prawo wnioskodawcy do emerytury, bowiem treść świadectwa pracy, potwierdzająca rozwiązanie stosunku pracy, jest wiążąca dla organu rentowego, a zaniechanie pracodawcy w kwestii wyrejestrowania pracownika z ubezpieczeń nie może podważać zgodnej woli stron co do rozwiązania umowy o pracę, a tym samym negatywnie wpływać na jego prawo do wypłaty emerytury

Apelację wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie art. 103a ustawy emerytalno-rentowej przez przyjęcie, że wnioskodawcy, pomimo kontynuowania zatrudnienia u pracodawcy, na rzecz którego wykonywał pracę przed dniem nabycia prawa do emerytury, przysługuje wypłata emerytury od 1 września 2012 r. ZUS wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu zarzutów organ rentowy wskazał, że F. D. 24 sierpnia 2012 r. rozwiązał stosunek pracy, a 27 sierpnia 2012 r. ponownie go nawiązał z tym samym pracodawcą. Podjęcie zatrudnienia umożliwiło mu przyznanie emerytury w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej i obliczenie jej wysokości w oparciu o art. 26 tej ustawy. Ponieważ wniosek o świadczenie wnioskodawca złożył we wrześniu, prawo do świadczenia nie mogło powstać wcześniej niż pierwszego dnia tego miesiąca. W dniu przyznania emerytury kontynuował zatrudnienie u pracodawcy, u którego był zatrudniony przed nabyciem prawa do emerytury. Z treści przepisu art. 103a wynika, że nie będzie miał on zastosowania, gdy emeryt rozwiąże stosunek pracy, a następnie nawiąże go ponownie z tym samym pracodawcą, o ile ponowne zawarcie stosunku pracy nastąpi nie wcześniej niż w dniu, od którego przyznano emeryturę.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na swą rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji są niezasadne.

Stan faktyczny sprawy jest niesporny. Wnioskodawca, urodzony (...), legitymujący się stażem ubezpieczeniowym w wymiarze ponad 47 lat, po rozwiązaniu w dniu 24 sierpnia 2012 r. stosunku pracy z pracodawcą, który zatrudnił go bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, złożył 10 września 2012 r. wniosek o emeryturę. Ubezpieczony prawo do świadczenia nabył na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustawy z 17 grudnia 1998 r. (Dz. U. tj. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) po spełnieniu wszystkich przesłanek do nabycia tego prawa w dniu następnym po rozwiązaniu stosunku pracy, czyli 25 sierpnia

2012 r. Jednakże wobec treści art. 129 ust. 1 ww. ustawy świadczenie winno być wypłacone od 1 września 2012 r., czyli od 1 dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o emeryturę.

Podjęcie zatrudnienia z dniem 27 sierpnia 2012 r. u tego samego pracodawcy nie może prowadzić do zawieszenia wypłaty świadczenia, bowiem art. 103a ustawy o FUS stanowi jedynie, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Skoro wnioskodawca stosunek pracy z pracodawcą, dla którego pracował bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, rozwiązał, nie było podstaw do zawieszenia świadczenia. Ustawa nie zabrania bowiem ponownego podjęcia zatrudnienia przez emeryta. Rację w tym względzie ma pełnomocnik wnioskodawcy, powołujący się na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 r., II UK 299/10, który orzeka, że art. 103 ust. 2a (obecnie art. 103a ustawy emerytalno-rentowej – przyp. SA we Wrocławiu) ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wiąże prawo do wypłaty (realizacji) emerytury z uprzednim rozwiązaniem stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał pracę przed dniem nabycia prawa do emerytury, przy czym nie budzi wątpliwości, że po rozwiązaniu stosunku pracy może dojść do zawarcia nowej umowy i kontynuowania zatrudnienia (LEX nr 817535).

Apelacja organu rentowego podlegała oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.).